

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:
Főtit. Hermann-udvar 1. emelet, a főlepcsőnél.
Bérmentellen leveleket csak ismert kezű fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Főtit. a törvényszék melletti Nemmann-háznak utcára nyitló helyiségében.
Hirdetések díjazásáért szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnapi utáni szám 3 kr.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.
Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:
Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy óra 1 frt.
Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt 20 kr.
Hirdetések helyben fizetendők.

Betűk, szavak . . .

Arad, ápr. 27.

Az ellenzéki sajtó, még az előfizetési idők kényes alkalmait sem számítva le, nagy idő óta nem bocsátott ki oly kétségbeesetten fulmináns philippicákat a kormány ellen, mint a most lefolyt ünnepre szóló számaiban. Orlando furiózó megközelítőleg sem turta úgy a tajtékot és az elmés és nemes spanyol lovagja a szélmalom-harezeknek, távolról sem volt oly neveléses oknélküli hősiességében, mint az ellenzéki cikkek politikai pancsolása, melyeket az érdemes pennák legalkalmasabbnak véltek arra nézve, hogy olvasóinknak csendes és deris luszvétot szerezzenek. Felhányták a penészédni indult fráziskészletből a legmulalmasabb s legizléstelenebb kifejezéseket, az igazító szavak legrusticusabbjait és a banális stílfordulatok legfanaticusabb kitételeit rakták egymás élére, csupán azért, hogy olvasóikat a lehető legimledenebb módon hecezeljék fel az ünnepekre, mikor ki-ki békén töltött volna végre negyvennyolc órát.

Semmi közünk az ellenzék izléséhez és ahhoz az érzékhez, mely ily alakban ünnepeztette meg az ellenzéki „elvtársakkal” a kérdéssé két napot, — már csupán azért is, mert ki-ki a maga renomméjának a kovácsa. De már ahhoz az informis fogáshoz van egy szabályozó mosolyunk, mikor olyan kirívóan tűnik szemünk elé az a nagy, kovácslegényes, nekigyürkőzés, hogy itt van két szabad napja a polgárságnak, melyeken megközelíthetjük, beszélhetünk okosan hozzá, ha tudunk és megmagyarázhatjuk értelmesen, minden láma nélkül, hogy mi és hol a közös baj? És a mikor ezt tehetné az ellenzéki sajtó, mely elvégre is nemesebb intenciókat szeret a maga működésének vindicálni, eldobja a gondolatok műhelyéhez legmúltabb eszközöket és mint egy vasárnapi kiöltözött falánk falusi Rabagás, kiáll az ivó élé és declamál üres szavakat leirt érték-telen betűket, hogy kiteljen azokból botor igazítás és azontul ne legyen az az abszolúte semmi.

Mint félével egymáshoz, úgy hasonlítanak e tekintetben az ellenzék ünnepi beköszöntői szóban, tartalom-ban és külső formában egymáshoz.

A kifogás az meg van, a legverseny-gőbb habarásban, mintha csak arról volna szó, hogy melyik tud hatalmasabbat kurjantani. Az egész ország nekik gyász- és siralomvölgye, hol a legnevesesebb ember az, a ki szabadságról mer álmodozni. Az állampol-

gárnak legnagyobb erénye, ha tud tűrni és adót fizetni és még ezekhez oda kell, hogy tartozzék a kormánypartisághoz, mert — különben elkárhozik. És ez a maszlagos eszmemenet foly tovább, de fájdalom mind csak a régi szavakkal, melyek esztendőök hoszu során át eloptak és csak mosolyt tudnak kelteni. Így aztán jönnek a féltelmetlen szimpadi dörgedelmeik. Válaszszon a nemzet szabadon, meg akarja-e bukítani a Tisza-kormányt, vagy nem? (De mindjárt, mert a frázisok aggasztóan kezdenek fogyni és aztán mi a manóval rakéttázik tovább az ellenzék?) Majd, mint valami szerződés nélkül való hős szájából, jönnek a feltétlenül hatásos Schlagwortok: Ele-még a magyar szabadság? Vagy talán meghalt, hogy így el van — temetve. Szó-ról-szóra így. Tehát látják, hogy ellen-zéki felfogás szerint el van tem-e t v e a magyar szabadság, de hogy él-e, vagy meghalt, azt még nem tud-ják! Ime, a nagy stílyta, a Csengery egykori hasábjain szól ez a bombast, a melyvel azonban nem szakad vége, mert hát kérdés intéztetik a nemzethez, hogy minek tudna örülni? A 15 milliós vagy a 22 milliós kölcsön-nek? Vagy talán a közigazgatási tör-vénynek? (Mely után az ellenzék tört meg, ki tudja hányadszor.) Vagy ta-lán a népfelkelési törvénynek örüljön a nemzet? Hiszen az egyik börtön, a másik pedig bilincs!

Ilyen nyomorúságos vergődés szá-vai az ünnepi szavak az ellenzéki tá-rogatóban.

Ezek a — csaknem mindig szórul-szóra idézett — lelkiismeretlen igazítás formái a határok, a melyeken betűl az ellenzék é r v e l n i szokott.

Betűk, szavak.
És ezek után, még van hitük, hogy olvasóikat ilyesmivel tovább delectál-hatják. Mit tarthatnak arról a közön-ségről, melyet magukénak vallanak, hogy a legactualisabb alkalmakkor is csak betűkkel, szavakkal állanak elő nekik.

Nem akarjuk kutatni.
De amyi tény, hogy e riadalom, ez az unott szöveg, s részben gyere-kes elvezérlési kísérlet nem az elvek komoly küzdelmeihez méltó fegyver.

Legyen egyszer már őszinte az el-lenzéki sajtó és mondja ki nyíltan, hogy csupán igazatni akar. Vallja be, hogy azért marad mindig csupán a kifogásokról és azért nem áll elő soha eszmékkel, mert nem is annyira a köz-, az általános érdeke fáj neki, hanem a saját magáé. Hogy azért van minden

rosszul az országban, mert magukat érzik rosszul.

Igy aztán megtudja mindenki, hogy az ellenzéknek csupán az az örökös sebe, hogy Tisza Kálmán még mindig Tisza Kálmán, az szívós tetterejében és vas következetességében, ki a látszat feláldozásával is képes, mer öntudato-san cselekedni.

Igen, ez lesz az az általános ébre-dés az országban, miúrl az ünnepekre az ellenzéki lapok irtak és ez az ébre-dés meg fogja végre-valahára menteni az ellenzék közönségét is a már érthet-telen és értéktelen — betűk és szá-vaktól.

Az új bankjegyzés.

Az osztrák-magyar bank ujjonnan megállapított alapszabályainak legfontosabb határozatait, a mint azokat a két kormány és a bank főtanácsa megállapította, a következőkben közöljük:

A legfontosabb szakasz a 84. §., mely követezőleg hangzik:

A főtanács köteletsége oly módon gondoskodni az érzéslapnak a bankjegyzésben való arányáról, mely 83. §-ban kifejezett kötelezettség teljes megtartását biztosítja.

A forgalomban lévő bankjegyek össze-gének legalább kétötöd részben az ezüst vagy aranykészlet által kivet pénzben vagy rúdokban, a bankjegyzés maradványai-az azonnal esedékes elismervény mellett, vagy folyó számlára fölvett idegen pénzek hozzá-számításával, bankszerint födőzve kell lennie.

A bankszerint födőzetre szolgálhatnak:

a) a szabályzatszerűleg leszámitott váltók és értékek;

b) az alapszabályok szerint zálogul elfoga-dott nemes érczek értékpapírok és váltók;

c) szabályzatszerűleg beváltott, esedékes értékpapírok és szelvények;

d) külföldi helyekre szóló váltók.

Ha a bankjegyzés több mint 200 millió forinttal föllépmény az érczkészletet, akkor a bank a fölöszedést a két államkormány-nak adót tartozik fizetni, évenként száztötöt ötot oly módon, hogy annak 70 százaléka az osztrák eszárszár- és 30 százaléka a magyar királyi kormányt illeti.

A bankjegykibocsátás ezimén fizetendő adó megállapítása ezéjából a bank igazgatása minden hó 7., 15., 23. és utolsó napján meg-állapítja az érczkészlet összegét és a bank forgalomban lévő jegyeit és ezen számbavétel, minden hatánapra külön, az év végén be-nyújtja a két pénzügyminiszternek. Ezen ki-mutatások alapján a bank által fizetendő bankjegyzado oly módon állapítatik meg, hogy a bankjegyzésnek az egyes hatánapo-pon mutatózó adóköteles fölöszége után 1/100 százalek mint adóösszeg számíttatik. Az egyes hatánapok szerint számított adótelek össze-gre képezi a bank által fizetendő adót.

Az összehasonlítás kedvéért ide iktatjuk a jelenleg érvényben lévő bankalapszabályok megfelelő szakaszát.

A főtanács tartozik arról gondoskodni, hogy az érzéslap a bankjegyzésben oly arányban legyen, mely a 83. cikkben foglalt követezettség (t. i. az ércze való beváltás) tökéletes teljesítését biztosítani alkalmas.

Azon összegnek azonban, melyvel a for-galomban lévő bankjegyek összege a 200 mil-liót meghaladja, ezútsben vagy aranyban, vert pénzben vagy rúdokban mindenestre meg kell lenni.

Szintugy bankszerint fedezve kell lenni azon összegnek, melyvel a forgalomban lévő bankjegyek, hozzászámítva az elismervény mel-lett vagy folyó számlára átvett rögtön vissza-fizetendő idegen pénzeket, a meglévő ércz-készletet meghaladják.

Bankszerint fedeztetül szolgálhatnak:

a) az alapszabályok szerint leszámitott váltók és értékpapírok;

b) az alapszabályok szerint zálogul elfoga-dott nemes érczek és értékpapírok;

c) osztrák és magyar állami, országos, illetékes községi kölcsönök beváltott lejárt köv-ényei és szelvényei;

d) külföldi piacokra szóló váltók.

Ha a tapasztalás azt mutatná, hogy az itt megállapított, csak bankszerint fedezett bankjegy-mennyiség elégtelen, a bank jogá-ban álland, tényekkel igazolandó javaslatait a kormányok elé terjesztani s azoknak alkotmá-nyos tárgyalást kívánni.

A legfontosabb újítást a 84. §. második bekezdése foglalja magában. A jelenlegi bankalapszabály 84. §-a szerint a bankjegy-forgalom 200 millió forintot meghaladó ösz-szegének ezüsttel vagy arannyal, kiverve vagy rúdokban kell födőzve lennie. A 84. §. intézkedése szerint az egész bankjegyfor-galom kétötödének kell érczföldözettel birnia.

A harmadik bekezdés b) pontjában sza-bályszzerűleg előlegebe tett váltókról van szó. ezekre vonatkozólag az új bankszabály azon intézkedést tartalmazza, hogy hoszu lejáru-tu váltók, a melyeket eddig a bank nem szá-mítohtott le, előlegezést után legyenek a bank által leszámitolhatók.

A negyedik bekezdés teljesíti a bank azon ohajátását, hogy a bankalapszabályok föl-függesztése nélkül is boesáthasson ki 200 milliótól több födőzetlen bankjegyet. Mikor van ennek helye, arra nézve a bankalapsza-bályok nem tartalmaznak intézkedést, ezt a szükséghez képest a bank maga állapítja meg, de hogy könnyelműen nem fog vele élni, arra biztosíték az adókövetezettség.

A két kormány és a bank között meg van egy eltérés. A jelenlegi egyezség IV. szakasza szerint a két kormány köteles „a szabadság lejártakor” a nyolczvan milliós adósság hátralevő részét lefizetni. A bank azt követeli, hogy az új szabályzatban e kötele-zettség a szabadság „megszűnése” esetére állapítsák meg. A bank ugyanis arra utal, hogy képzeltet-e a bankszabadság meg-szűnése annak lejártá előtt is, t. i. azon eset-ben, ha a bank megkezdte a készfizetést és nem képes ezt fenntartani, a mi a bankszabadság megszűnését vonja büntetés gyanánt maga után. Ilyen esetben a banknak a kölcsön visszafizetésére a szabadság lejártáig nem volna igénye. Miután azonban nem valószínű, hogy az osztrák-magyar bank a legközelebbi tíz évben megkezdje a készfizetést és még ke-

A báró fogadta őket.

Egy magas, szikár, kiélt arcú, barna férfi. Kitűnő udvariassággal. Eteleka kezét csö-jájával borította el, hogy aszengy kis menyecske egészen megijedt ettől a nagy megtisztelteté-sőtől. A báró nem győzte eléggé mondani, hogy milyen óriási nyeresemény a körökre nézve, hogy a bájos és szellemes Szombathe-lyné megkezdte látogatásait, mert a szép, fiatal asszony lesz a társaságok egyik legel-ragadóbb tagja.

Kévsz idő múlva megjelent Ilma báróné. Egy világosszöke, lenvirszemű, molett asz-szonyka. Kacagott, midőn belépett, kacagva üdvözölte vendégeit és kacagva vezette Etelekát a pamlaghoz, aztán szinte kacagva mondta Etelekának, hogy örvend valóban, nagyon örv-end, hogy Szombathelyi ur elhozta őt. Meglátja, — tévé utána — mi nagyon jól lesznek. Félre dobom haragomat, mi öne-m szembe nagyon méltányos lenne, mert tudja-e, hogy Szombathelyiben egyik leg-hívebb lovagomat rabolta el tőlem? On csodál-kozza néz rám? Akkor talán nem is beszélte el önnek a férje, mily sok kellemes órát töltöttünk együtt, ugyannira, hogy ha férjem ment nem lenne minden kicsinyes emberi gyöngyösgégtől, féltékeny lehetett volna Szom-bathelyire!

Eteleka e szószöntől mintegy elkábítva hallgatott, hanem Ernő felelt:

— Oh asszonyom! a féltékenységnék Döre részéről éppen semmi helye sem lett volna. Aztán haragjáról, melyet az elébb em-lített, méltán lemondhat, mert mind én, mind nóm rajta lesznek, hogy a baráti viszony, mely a férjek közt már oly régóta fennáll, a hölgyeket is mielőbb egymáshoz esatolja.

— Szép, nagyon szép: — mond Döre, közelebb gördítve följeték Etelekához — ré-szünkről szinte rajta lesznek, hogy a barát-ság soha se lazuljon meg közöttük!

vésőbb valószínű, hogy ezt azután saját aka-ratától újra fölfüggeszti, ezen eltérésnek csak theoreticus értéke van és így a bank e kérdésben engedni fog a két kormány fölfö-gásának.

Az osztrák nemzetiségi aspirációk az új bankalapszabályokban a legkevésbé sem vé-tettek figyelembe. A bankjegyek szövege ma-rad amilyen volt, a főintézetek száma termé-szetesen nem szaporították, az egyes osztrák tartományok számára nem lett külön dotatio megállapítva.

Apróságok egyről-másról.

Az egyik aradi német újság hisvánji ve-zérczikében megéyék érdemes alispánjának ront neki és felelőssé teszi a kovaszineci és ujanpáni eseményekért.

A ki lapunkat első számának megjelené-sétől fogva mai napig figyelemmel kísérei sziveskedett, annak bármely ellenzéki párthoz tartozzék is, ha igazságos bírálatot akar mon-dani, be kell vallania, hogy mi politikai meg-győződésünk, elvünk mellett egész odaadással küzdünk ugyan, de nem tartjuk feladatunk-nak egyes személyek mellett mindenáron láúdszást törni, csak azért, mert a mi párte-link és hogy a szoroson vett politikai kérdé-sektől eltekintve, egyáltalán nem vagyunk oly szenvedélyes pártemberek, hogy független véle-ménynyilvánításunkat minden kérdés né-l fenn ne tartanók és ne érvényesitenők és különösen kiderített visszafélések megbeszélé-sétől, ostorozásától nem riadunk vissza akkor sem, ha azok saját pártfeleinktől származának is. De bárkit kell is megtámadnunk — le-gyen az a leghatalmasabb vagy a legutolsó, legyen az szabadelvtű vagy szélsőbali — egy vezérelv vezet bennünket utmutató szövéték-ként és ez a tiszta igazság. Mindig az legeg előttünk, hogy mi sem szeretnők, ha bennünket utcazi pietyák, memendőkák alapján itélnének el s mit mi magunknak nem kívánunk, azt nem gyakoroljuk mások-kal szemben sem. Ha tehát támadnánk, biztos, megzafolhatlan adatokkal kell rendelkezünk. Akkor igenis követezettségünknek tartjuk mi is bármely dologban, bárki ellen fellépni.

A fontérintett német újság nem látszik e nézetben lenni.

A kovaszineci állapotokért egyes egyént, az alispánt teszi felelőssé. Persze, miért is pipázgatott Aradon, és miért nem volt Kovaszinezon, hogy az orgyilkos fegy-vere elé vetette volna magát? Ez csakugyan rettenetes mulasztás volt, előre nem tudni, hol, mikor és ki fogja orozva agyonlóni azt a szerencsétlen jegyzőt. Hogy maga a bíróság egy esztendő vizsgálat után csak összetett bizonyítékok alapján tudta elítélni a bűnöst, az az bliktri, azért mégis az alispán az oka, ne-kie még az orgyilkosokat is kontrollhozni kellének, hogy ne löjjenek sötét éjjel, lesből, orozva!

Az képelem, hogy te rajta leszel a szép Etelekával minél nagyobb barátsá-got kötni — mond a kis báróné kacagva.

— Ön téved, báróné! — mond Eteleka komolyan — En csakis önnel köthetek ba-ráti viszonyt, a mi értelmünk szorint.

— Ejh! ön úgy beszél asszonyom, mintha még mindig leány volna! Tudja kedvesem, — mond partfogó hangon a báróné — az asszonyoknak már joguk van hozzá, hogy nemcsak barátnők, hanem barátaik is legye-nek; no de ha többször találkoznunk, majd megismertetem önt, hogy az asszonyoknak mily sok szabadalmuk van. Vagyis ezt úgy kell venni, hogy ha életrevalók, mily pom-pisan élhetnek szabadságukkal! — És e-zeket mind elfogulatlan hangon, kacagva mondta a báróné. Ö már nagyon emancipált höl-gyecke volt.

Egy fél óra múlva mindenféle közönyös dolgokról csevegés után távoztak Szombathelyiek.

Alig léptek ki az ajtón a vendégek, a báróné elfintortva orrocskáját, fitymálva monda férjének: Fidone! ez a Szombathelyné! Egy igazi libásca. Ugyan hogy tudta magát hozzákötöni ez a Szombathelyi, mikor ő meg olyan kedves ember, olyan igazi világi?

— En rendkívül elragadónak találom a kis menyecske! — mond a báró őszintén, — Egy igazi új csillag, egy tűnemény: piruló arczával, lesütött szemével, egy kis szelid galamb; képelem, mennyien irigylik Szom-bathelyitől.

— Már mint te is a többek közt! — mond a báróné ironicus mosollyal.

— Nos, igen! — hagyta rá a báró. — Azt hiszem, nem is csodálkozol rajta? Tudod, nekem minden szép asszony tetszik!

— Jó, én átadom neked a kis balek asszonykát! Ugyis jobban találom magam a kedves férjével!

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája

(Apr. 27.)

Regényesség nélkül.

— Besszély. —

Irtá: Z Honka.

(4. Polytásis.)

V.

De komoly foglalkozásuk is van. Így a kis kanarinak ételt termi kalitijába, aztán a kertben ott az orgonafa lombátsóra alatt van öt kis árva madárkák, azokat is meg kell etetni; az anyjukat megölte a fehér angora-ciezia, de mindjárt is számtuztetet a paradicsomból, s azóta ök ketten etetik öket. Hoszu pálczikákkal rakják az éhes madárkákak szá-jába a morzsákat. Aztán ha ezzel is készen vannak, Ernő leveit kabátját s a tűre teríti, hogy Eteleka reá töljön és jön a virágszűret. Ernő leszedi a rózsákat, lilomokat, nefelej-cseket s hordja Etelekához: a virág ott hever körülle és ő boldog mosollyal ül ott testvérei, a virágok közt, szemével folyvást férjét követve. Majd leül Ernő is. Összekötik a virágokat: a rózsacsokrot az Eteleka szobájába, a nefelej-cseksokrot az Ernő szobájába. A lilomok-ból kötnék két koszorút és kiviszik a kert végén levő sírokra. Visszatérnek a házba. Az ebéd nagyban hasonlít a reggeléhez, csakhogy ott Etelekának nagyon sok a dolga. Neki kell az urát etetni, mert az úgy akarja. Ö tolti ki a bort, de már azt Ernőnek kell Eteleka aj-kaitoz erótelteni, ki az alig megízlelt bortól gyermekesen összeborzong, de azért megkös-tolja, mert hát úgy akarja Ernő. Dehátan ég-szen gyermekek. Eteleka elrejtőzik, hogy Ernő keresse, és egy-egy ajtó mellől nyúnbáka szöki a kereső férjnek. Erre a nagy jidtségre persze száz csök, száz üléles következik. Jön a csöndes est, a szerelmesek e szövetsége

társá: kiülnek a verandára, hallgatják a esal-gány dalát, végig nézik a csillagok miriad-jait s találgatják, mennyi időbe telne, a mig ök annyiszor mondanák el egymásnak: sze-retek édesem, mint a mennyi fényes csillag van az égen. És így tündérországban álmod-ják magukat és azt hiszik, hogy örökké élnek és örökké szedhetik a mézet egymás ajkairól: és ez így megy napról-napra, hétről-hétre, hónapról-hónapra, míg végre az esős, esunya ós bézsi első boldogságuk fészkeből a vá-rosha. De ott már nem lehet oly elzárkózva élnök, mint odakünn a falun. Ernő diktálta, Eteleka jegyeztette, hol kell látogatásokat ten-nök. A többiek közt Döre Vilmos báró is fel volt jegyezve.

— Hát ezekhez miért kell elmennünk? — kérdé Eteleka férjétől.

— Tudod édesem, Döre nekem nagyon jó barátom, még az apánk is mindig jó vi-szonyban voltak. Ilma báróné nagyon kedves fiatal asszony; azt hiszem, csakhamar bará-nókké lesztek.

— Ha már ugvis meg kell kezdeni a látogatásokat, menjünk el ezekhez is: — szölt Eteleka — de én az igazat megvallva, jobb szeretnék sehoval se menni. Ugy képelem, hogy akkor már mindjárt nem leszel egyedül csak az enyém. Akkor már meg kell osztani idődet barátaid és köztem.

— Igaz, édesem, de lásd, ennek már meg kell lenni. Mindenkinék vannak követele-ségei a társadalommal szemben. Néha, az igaz, terhére van az embernek, de mit szólna a világ, ha itt is oly elvonultan élnék, mint odakünn a falun. Azt hínnek vademberekké lettünk. Hanem, édes, majd tavasszal megint elrejtőznök a világ elől és újra kezdjük a mé-zesheteiket. Aztán majd te is megszereted ezt az életet. Lesz néhány jóbarátod s azok kö-reben jól találod magadat.

— Nem, édes Ernőm! Az én szívem

úgy telve van szerelemmel, hogy abban csak az Otília számára maradt hely.

Végre elhatározták, hogy Endrődiné lesz az első, kit meglátogatnak. Ö rokon, tehát megérdemli, hogy első legyen.

Másnap Eteleka elegáns látogató ruhában megkezdte férjével a vizitést.

Zoltán nem volt honn. Endrődiné nagyon megváltozott, mióta nem látták. Egészen megöregedett. Etelekához sem olyan volt, mint a régi jó szeretetteljes Endrődiné. Ugy oda-vetőleg kérdé Etelekát, hogy boldog-e még mindig?

Eteleka gömbölyűre nyitá nagy fekete szemét erre a füres kérdésre, aztán duzzogva monda:

— Ugyan, hogy kérdezhet ilyet a néni: ta-lán csak nem jósol nekünk olyan ideig-öráig tartó boldogságot!

— Hja gyermekem, még te nem ismer-d a világot; sok házasság a legholdogabban kezdődik, aztán egyszer csak mint valami fellegvár, összeomlik a nagy boldogság, nem tudja meg senki, hogy a nő-e, vagy a férj a hibás?

— Igen, de közlünk egyik sem lesz az! — monda Eteleka meggyőződésel. — Az én Ernőm nem olyan rossz, mint a többi férfák. Higye meg néni, hogy mi még egyetlen egyszer sem zavakodtunk.

— Na, na, — mond Endrődiné — én erre nem mondok mást, csak azt, hogy majd meglátjuk. Addig legyetek jók.

Ernőnek sehogys sem tetszett ez a jósol-gatás s a néni jóindulatába ajánlván magukat, eltávoztak. Ernő, midőn kicsijukba ültek, rossz kedvvel monda nejének, hogy alig hallott ilyet fiatal házasok előtt beszélni.

— Menjünk Dörékhöz: — mond Ernő — vidám körökben éleledjük a néni siral-mait!

Néhány percz múlva liberális inas tárta fel előttük a báró Dörék salonjának ajtaját.

Kisdedővás.

A Kisdedővás ügye Aradon és a megyében. — Arad, apr. 27.

Hogy Arad városában a kisdedővás ügye nem új intézmény, azt mindenki tudja: kevesebben tudják azonban azt, hogy Aradon jelenleg tiz nyolc intézet működik.

Hogy mi volna is tulajdonképpen feladata az óvodáknak, vagy gyermekkerteknek? Arra nézve álljanak itt a következők:

A kisdedővás legelső célja, megvéni a gyermeket mindazon testi és lelki veszélyektől, melyeknek a szülői felügyelet hiánya miatt okvetlen ki volna néve. A testi veszélyeket feleslegesnek tartom részletesen esemteni és a lelkiveszélyeket is a durva szokások, utcai trágár beszédek elszajátítása, a csavargás és téllenség okozta lomhaság, rendellenesség és tisztatlanság megszokásában kiküszöbölésére tartom szükségesnek.

Az óvodák így irányú működése fölment a szülőket a gondozás terhe alól, s lehetővé teszi, hogy ott, ahol szükséges, napi keresmenyülnék élhessenek. A falusi óvodák intézménye ezekből kétszeres jelentőséggel bír.

Rendszeres övintézetünk azonban más célokat is iparkodunk elérni. Nevezetesen: fölbeszéli a gyermekben a tudványt, mindent, s a bizalmat saját ereje és tehetsége iránt, tanít iparkodni a gyermeket tisztán és helyesen beszélni, mi czéltől gyakorolják a tehetséget s tisztán nyelvezetet, fejleszti gondolkodó és emlékezőtehetséget, ügyesíti tagjait, finomítja érzékait.

Hogy e sokoldalú ügyességet igénylő nevelési eljárásnak kellőleg megfelelni avatlan egyének képtelenek, az magától gondolható: de hogy mi mindentől megvédjük őket a hiánytól, az a szülő feladata. A laikus szülőknek eddig észbe sem jutott, hihetőleg úgy gondolkoznak, óvoda óvoda, s bármelyikbe küldjék is gyermekeiket.

Mindenki tisztában van azzal, hogy a korai iskolázás a gyermek testi és szellemi fejlődésére csak káros hatással van, s azért törvényileg is ki van mondva, hogy az iskolázás kezdete a hatodik életév bevégezésével van, s ennek folytán szigorúan meg van tilva az óvodáknak a betöltés, irás, számoltatás, s a magasabb ügyességet és több testierő igénylő kézümalkat tanítása és mégis mit látnak a kis 3-4 éves gyermekek az A-B-C és könyvet, számoló táblát, írkát, kötőköcsart, s kinozzák, nyomorgatják a kis tehetséges gyermek olyan dolgokkal, miknek elsajátításához sem elég phisicai, sem szellemi erejük nincs.

Egy reményünk van ez ellen. Ha beteljesedik, hogy a közoktatásiügyi miniszter eljön Aradra, akkor lehet reményünk, hogy az intézetek egy csapásra fognak eltűnni Arad területéről, s akkor azok a szülők, kik most jöhözömleg oda járatták gyermekeiket, végre tudatára jönek annak, hogy ugyanazon áldozatokkal, miket ezek fontartására fordítottak, gyermekeik nevelését illetőleg udvoesebb dolgot is művelhettek volna.

A megyei kisdedővás ügye most éli kezdő korát, a mennyiben Várjassy Árpád buzgó tanfelügyelőnk fáradságának köszönhetjük, hogy pár helyen nyílt, s néhány helyen nyilvánul meg az intézet, de ezek csupán falusi menhelyek lesznek a földmives nép gyermekei számára, s csak a városi intézet, Vezetésük is, a gyulavarsányi kivétel, aligha lesz avatottak kezébe letve, amiből természetesen egyeből nem várhatunk, mint a gyermekeknek pusztán testi megővését. Rendszeres fejlesztés és nevelésről pedig szó sem lehet; de azért így is áldás lesz, ha a szülői feladatukra a gondozás terhe alól, s nyugodtan végezhetik napi munkájukat annak tudatában, hogy gyermekeik a testi veszélyektől el lesz bízottva vannak.

Csak oda kell törekedni az illetékes hatóságoknak, hogy az ily képtelen menhelyekből valamely rendszeres kisdedővintézet eljársát pár héten keresztül tanulmányozzák, hogy gyakorlati eljárásukkal minél jobban megközelíthessék azt az utat, melyen az intézet céljait megvalósítani lehetséges.

Külföld.

Görögország és a hatalmak. Athénből jelentik 26-iki kelettel a következőket: A francia követ tegnap Deljanis kormányelnökkel Franciaország javaslatát közölte, mely oda irányul, hogy a görög kérdés diplomatiai uton oldassék meg.

De nem voltunk tal az esteleken, melyeket most már nekik kellett rendezni. (Folyt. következik.)

barátságos intervenciója abban a pillanatban érkezett, midőn Görögország azon ponton állott, hogy hebizonyítsa, hogy jogait a dísz elődökhoz hasonlóan érvényesíteni képes. — A Reuter-ügynökség szerint e hó 26-ikan négy angol, egy német, egy osztrák-magyar és egy orosz vezért hajó a Suda-öbölből a falerni-öbölbe érkezett. Este a kültatmak képviselői az angol követnél összejövetelt tartanak.

Sándor fejedelem kinevezetése. Sophiából jelentik: Biztosan állítják, hogy a kinevezést tartalmazó fermán semmi kívánni való nem hagy hátra. Különösen meglepőddel fogadták az abban foglalt záradékokat, melynek fogva a fejedelemre tartományi kormányzása a körülmények által megkövetelt formák szerint ruháztatik át.

Az olasz képviselőház feloszlata. Róma, apr. 26. Tegnap este minisztertanács tartott, melynek kezében Depretis kormányelnök ma reggel a Quirinalba ment, hol a király aláírta a kamara feloszlására vonatkozó rendeletet. Az új választások május 23-án, illetőleg 30-án fognak megjelenni. A rendeletet rövid indokolás fogja megelőzni.

Legujabb posta.

Görögország lefegyverzése. Egy látszik bevezetteték ténynek tekinthető. Erre nézve adjuk a következő részleteket: Athén, apr. 26. (Délután 1 óra.) Freycinet francia miniszterelnök távirata, melyet Mony grófhoz intézett, Görögország iránt igen barátságosan van szövegeve és a kormány körében a legjobb benyomást gyakorolta.

A helyigminiszter legközelebbi körendeletet fog intézni a megyei főnökökhöz, melyben az ország tudomásra juttatja, hogy Görögország biva abban, hogy nemzeti törekvései Franciaországban buzgó vedőre, a többi hatalommal pedig oly barátságos hajlamokra fog találni, a melyeket megérdemel; nem vonakodott eleget tenni Franciaország tanácsának. — Páris, apr. 26. A „Journal des Débats” írja: Freycinet tudatta a hatalmakkal Görögország elhatározását és halasztást kért az együttes jegyzék átadását illetően. — Páris, apr. 26. A francia kormány Athénből azt a hivatalos tudósítást kapta, hogy Görögország halgatva a francia kormány tanácsára, elhatározta a rögtön lefegyverkezést.

TAVIRAT.

Budapest, apr. 27. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A magyar államvasúti üzemeltetési bizottságok ügye a végeldöntés stádiumába lépett. Miután az eddig fennálló igazgatóságok közül kettő vagy talán három is meg fog szünni, a közlekedési miniszter, mint a minisztertanács elvül kitézte, hogy — minden mellékletek nélkül — egyesegyedül a hazai forgalom valódi érdeke legyen irányadó. Arad városa teljes nyugalommal nézhet az eldöntés elé.

Előfizetési felhívás.

„ARADI KÖZLÖNY” című politikai napi lapra; megjelen hétfőn és ünnepek utáni napokon is. Majus-junius 2 óra helyben 2 ft, vidékre 2 ft 40 kr. Negyedévre 3 „ „ 3 „ 50 „ Felévre 6 „ „ 7 „ „ Arad, 1886. évi ápril hóban. Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Ápril 28. Szerda. Róm. kath. Vitis. — Prot. Vitalis. — Görög-ország (április 16.) Agape Irene Nap kei 4 ó 54 p., nyug. 7 ó 2 p. Ápril 29-30. A „Kölcsey-egyesület” műkedvelői előadása a színházban. Majus 10. Aradmegyei törvényhatósági bizottságának érvényes közgyűlése d. e. 9 órakor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— A „Kölcsey-Egyesület Évkönyve.” Az aradi Kölcsey-egyesület évkönyve 1885-ről, megjelent Dömötör László titkár szerkesztésében. A csinosan kiállított füzet (11. rész) nagyobb részben a tavalyifolyó Fábrián-

De miért nem előzte meg az alispán a kovasszenci állapotok e drámai megoldását azzal, hogy a jegyzőt elmozdította volna állásától? Ahoz, hogy egy életfogytiglanra válasszotta jegyző községéből elmozdítottassék, pa nasz és rendszeres fegyelmi eljárás kívántatik. Ha panaszt senki sem emel és ha hivatalból üldözendő visszaélés feurr nem forog, nem lehet vizsgálatot sem indítani, annál kevésbé elmozdítani. Ha pedig vizsgálat indítatik és az alispán elmozdítja vagy el nem mozdítja, ott van a főbb hatóság, hol orvoslast kereshet a fél és mely bizonyára elmozdítja, ha a törvény utját nem állja.

Az ily állapotok a hatóság csak akkor segíthet, ha már büntetni kell, de praeventive el nem járhat; csak pap és tanító oktathatja a népet templomban és iskolában, de hisz ebben az ügyben éppen a pap volt az, ki leginkább gyűlölte az a jegyzőt.

Hanem hát ott van az új panáti eset. Negyvenezer forintnál többet sikasztott a jegyző és az alispán reá nem jött! Ez első percze csakugyan megdöbbentő jelenség és ha mi utána nem járunk a dolgoknak és hivatalos aktákból nem merítjük a valóságos, igaz tényállást, tán mi is képesek lettünk volna olyant írni, mint a föntemlített német újság. Csakhogy az a kis különbség van köztünk, hogy mi alaposan szeretvén bírálni és nem azért, hogy „érdekesse” tegyük magunkat, igenis utána járunk a dolog nyitjának.

Értesüleinket ez ügyben ennek nyomán a következőkben foglalhatjuk össze:

Az új-panáti jegyző ellen, úzelmeinek felfedezése napjáiig soha senki panaszt nem emelt s így privátkaróultak ügyét vizsgálni nem lehetett.

Az új-panáti jegyző, mint különben egy jegyző sem, nem is kezelte soha hivatalos pénzeket. A jegyző a falu pennája, de a pénzt a bíró, az adozsedő, a gyám őrzik és kezelik. Az elsikkasztott összeg között egyáltalán oly pénz nincs, mely nekie felsőbb hatóságától átt volna küldve és melynek hiányára rövidebb-hosszabb idő alatt rá lehetett volna jóni. Megyei pénz 700 frt van benne, melyet a jegyzőnek az adozsedő privátim által adott, hogy szállítsa a központba. Bosszáltság helyett elköltötte és az adozsedő kötelezvényt vett tőle mikor rájött, a helyett, hogy feljelentette volna A megye természetesen el nem veszi a pénzt, mert az illető tisztviselő felelős érte, ki hivatalosan tartozott volna beszállítani. A hivatalos pénzek mind olyanok, melyeknek nem is kellett volna a jegyző kezén keresztül menniök, hogy rendeltetési helyükre érkezzenek, melyekről nem is lehetett sejténi, hogy nála vannak, melyekért tehát az felel, az tartozik megfizetni, ki nekie átadta, a helyett hogy postán, vagy más hivatalos uton juttatta volna az illetékes hatósághoz. Hivatalársai és magánügyének lettek e szerint megkárosítva, kik azon legutolsó percziq fennállott föltételén bizalomnak lettek áldozatai, melylyel a jegyző iránt viseltettek, mert átadták neki a pénzt, hogy vigye be Aradra, a helyett, hogy hivatalos uton elküldték volna. Minden igazságos ember be fogja tehát látni, hogy az alispán meg nem akadályozhatta, meg ha tudta volna is, hogy magánügyének és hivatalársak ne bízzanak túlságosan a jegyzőjükbe, midőn az illetők maguk, saját kárakra félre tették minden elővigyázatot és csak akkor kezdtek látni-futni, mikor már késő volt.

Csanády bátyánk átkozódási kis-miskák azokhoz a bókokhoz képest, mikkel helyi ellenzéki lapjaink szent husvét ünnepe alkalmá-

Ilyen szépen megegyezve, férj és feleség elváltak. Ki-ki a maga kedve szerint tölténi a napot.

Oh! ők példás életet éltek. Midőn kocskijokba tértek Szombathelyiek, Etelka kimerültnek mondá magát, s abban-hagyaták a viziteket.

— Rettenetes egy nép ezek a bárók! — kezdé Etelka kíváncsian, hazaindulóban. — Minőket mond az az asszony, milyeneket mond! Hogy te neki lovagja voltál. De én tudom, hogy nem igaz; aztán meg hogy én a férje barátjegy legyek!

— Szegény Dóriét! — mond Ernő — sajnálni lehet: a férje egy elváhajász, ki a háznon kívül keresi szórakozásait. Minden harmadik színeszínővel, ballerínával viszonyt köt. — És az az asszony! — szörnyedt fel Etelka — mindig kaczag, nevet, pedig inkább sirnia kellene! —

— Te még nem ismered a világot, édesem! — mond Ernő. — egy havannára gyulitva és annak két füstjét nézegetve, aninra a kocsiiban hátra dőlt és egy professorhoz illő komolysággal magyarázó nejenek, hogy bizony sirt előbb a báróné is, de aztán azt gondolta, hogy ha te igaz, én is így! — és azóta élük világotak, egymással mit sem törődve!

— Hát ha a báró olyan, hogy lehetsz te vele jó?

— Hja kedvesem, férfiaknál nem veszi az erényességét oly szigoruan az ember.

Etelka természetesen tiltakozott az ilyen elvek ellen és kijelenté, hogy többé nem is megy Dóriékhez.

Másnap, harmadnap folytatták a látogatásokat, s ez valóságos életiskola volt Etelkára nézve, a mit ugyan ő szívesen elengedett volna. Ernő majdnem mindenkinék ősmerte családi viszonyait. Elmondta, hogy a tanácsosok, kik szerelmen tekintgetnek egy-

val a kormányt, annak pártját és mindent traktálnak mi alatta, mellette és körülötte van. A mérsékelt ellenék organumának legszeretremelőbb keltileiből kösülöl nehány ideiktaunk: „Lelkiismeretlen kormány”: „teljesen corumpált többség”: „szolgaleltű többség”: „önző cselokat hajhász, kültörködik mindennel a világon.” sat: sat. Szegény, tönkreslányított pártunknak csak az szolgálhat némi vigaszul, hogy az egész választóközönség, sőt az egész „gyöngye” ország hasonló válogatottt módon kikapja a magáét, miert nem segítette többségre inkább ezen magával tehetetlené szét-málló pártot?

Mi úgy véljük, hogy ezek a jó urak csalódnak számításukban, ha azt hiszik, hogy közönségünk még ad valamit ily indokolatlan szidásokra: ha azt hiszik, hogy csak egyetlen egy embert megértítenek, vagy meggyöznek. Sőt ellankozólag, az a gondolkodni kezdő tömeg, mely már nem jár vakon utánuk, elmékedni kezd a fölött, mire való legyen is e szidás, egyetlen productiv gondolat nélkül és vajjon jól állhat-e az oly pártnak a szénája, mely politikai ellenfelet azon óriási többséget, mely a jelen kormányt bizalmával támogatja, ily módon dehonosítja és be kezdi látni, hogy az, kinek csakugyan van még veszte ni valója: ezafolya ugyan az elleneztettt, de magát megtisztelt, midőn annak is megadja a tiszteletet és legalább meggyőződése tisztaságát kétségekbe nem vonja.

A mérsékelt ellenék nem tiszteli önmagát, mert egymás közt veszekszik, miképp lehetne tehát kívánni, hogy ellenfelet jobban tisztelje saját jó magánál?

A másik ellenzéki lap egy husvétii czikében nem foglalja az egész országgal és annak Istentől elrugaszkodott többségével mint ellenzéki kollegája az urban, hanem csupán velünk, szegény aradi mamelukokkal és azzal a zérussal, azzal a köpenyforgató, minden kormányt támogató képviselőnkkel, Falkkal. Hanem legalább nem káromkodik, csak tréfálódik. A tréfát megértjük s azért szívesebben foglalkozunk vele, mint a Csanády szótárát kimerítő kollegájával. Falk is, mi aradi mamelukok is, czölöpök vagyunk. Kormány jöhet, mehet, mi maradunk minden kormány mellett. Falk, ki a legfélelmetesebb üldözöje volt az alkotmányellenes bécsi kormánynak, miert azután őt üldözték, ki Deák-ka visszazserezni segítette az alkotmányt és Deák-párti volt, kihez Tisza áttért, mert Tisza-ból tulajdonképen Deák-párti lett, ki tehát következetes maradt, mint nem sok más hazafi: az czölöp, amely minden kormányt támogat és mi czölöpök vagyunk, mert őt éppen következetes, hazafini magatartásért megvalasztottuk. No hát tegyen kicsit próbára bennünket képviselőnkkel együtt a t. függetlenségi párt és alakuljon hamarjában egy Irányi-Ugron-Hefli kormány, majd meglátjuk, ez ölöpök leszünk-e és fogjuk-e az ilyen kormányhoz láncolatni magunkat — mi és az a bizonyos Falk!

S minthogy a tréfa mindig tréfa marad, hát persze mit a dolog érdeméről, a 70 millió deficitről szól, az is csak tréfa. Nem is lehet egyéb. Mert midőn négy évi kiadásokat összegezzek (melyek közt a vasutépítkezési kölcsönök is vannak) és ezeket összegezzve a mult évek terhére írják: erre azt mondani, hogy ez e husvétnak a megelapeteése s úgy tünetheti fel a dolgot, mintha ez a 70 millió tisztán egy évnek deficitje volna, az csak — tréfa lehet. Az inkább tárcaczikkébe való szellemeskedés, mint komoly politikai deductio.

másra, csak mások előtt játszik azt, mert a tanácsos egy esinos sonbrette-nek tart nagyzerű lakást az Andrássy uton, a nó pedig követi a példáját más uton.

Annak a gazdag földbirtokosnak pedig attól olyan sápadt, törékeny a felesége, mert két-három évvel ezélt, midőn meg csak pár hónapos házások voltak, az asszony boldognak, szerette hitte magát, s nem tudta, hogy férje csak nagy honozmányos és nem őt szerette. Egy szép reggel arra ébredt, hogy férje egy nővel olaszországi utra kelt csak egy szórakozásból. Ettől a naptól fogva betegesen feküdt sokáig. Még akkor is csak lábbadozó volt, midőn férje három havi utazás után visszatért. Azóta látszólag bekésségben élnek, de a szegény asszony néha társaságban is csak összeesik, szivgöresöket kap.

Es ez így megy; alig van egy pár boldog család a meglátogatottak közt.

Etelka oliszonyodva a világtól, kérte férjét, hogy ne menjenek több látogatásra. Elég ennyit ismerni a világnak olyan párányi részéből, mint a főváros. Hiszen már ettől is ugy megundorodott Etelka, hogy telbefagyba szeretett volna kiköltözni a falura.

Hogy maradjon jónak, igaznak ennyit rosz közt az ő Ernője: hogy bírja az kikérrülni azt a reugeteg örvényt, melybe pedig már annyi boldog házasság lette sirtját? De nem lehetett a látogatások elől kitérni. Eljöttek mindazok, a kiknél ők voltak, mosolyogva, igaz barátokként, hirogatva a fiatal párt estélyeikre.

— Hála Istennek! — sohajta Etelka, midőn a legutoljára meglátogatott is visszadta vizitjét. Ezen is tul vagyunk!

De nem voltunk tal az esteleken, melyeket most már nekik kellett rendezni (Folyt. következik.)

mos a három havi munkaképtelenségért 300 frtot. a lap megszüntetéséért 500 frtot. dr. K a b d e b János részére gyógyítási díjjal 150 frtot. dr. P o s g a y Lajos 50 részére frtot. gyógyszerekre 60 frtot. ápolási költségekre 70 forintot. tönkretett ruházataért 40 frtot. összesen 1170 forintot számított fel és kér megfizetni. A bizottság erről jegyzőkönyvet vett fel, és ezzel a vizsgálata e részről teljesen be van fejezve.

Csatornázás. A Hermann-ház belvizeinek levezetésére a tanács engedélyezte a házajlódonnak, hogy házáját a templom-utcai főcsatornáig egy beton-csatornával építhesse. A csatornázási munkálatokat tegnap már megkezdék.

A szineszek betegsegélyező-alapja javára Krecsányi Ignác helybeli színező-gyártó 36 frt 50 krt küldött be a polgármesteri hivatalhoz, mint a társulatának egy hora kifizetett 3650 forintnyi havi díjának egy százalékát. Az összeg hontalványoztatott a segélyalapba.

Zászlószentelés. A világi polgári lövész-egylet zászlószentelése husvét hétfőjén délelőtt ment végbe nagy ünnepélyességgel. A zászlóanya Bolus Königssegg Emilia grófnő volt.

Kaldaeai szerzetesek Aradon. György Száva és Gregor Abralám nevű két mezopotámiai kaldaeai szerzetes jár Aradon a m. kir. helyigazgatásról nyert engedély alapján, (Gyuhner Márta (Mezopotámiai) községben építendő templomra kéréstül).

Huzánk és a főváros.

A tavaszi virágkiállítás megnyitása. Az országos magyar kertészeti egyesület által a fővárosi kiállítási iparszalonokban (város-kerület) rendezett tavaszi virágkiállítás husvét vasárnapján délelőtt nyitotta meg gróf Zichy Ferencz az országos kertészeti egyesület elnöke. A megnyitást ünnepélyesen ment végbe. Jelen voltak Trefort Agoston vallás-és közoktatási miniszter, Ráth Károly főpolgármester, Jókai Mór, Tisza László, Vadnay Károly, Hegedűs Sándor, Perczel Béla, Szabó Miklós a királyi Curia elnöke, stb. A nagyüzemi közönség, élén a meghívott vendégekkel, az iparszalonok déli bejáratánál gyűlt össze. Pontban 12 órakor megjelent gróf Zichy Ferencz. Trefort Agoston miniszterrel, a vendégek élénk éljenzése között, Zichy Ferencz gróf körülbelül a következő beszéddel nyitotta meg a kiállítást: Nagyméltóságú miniszter ur! T. hazai közönség! Közeli egy éve múlt el, hogy ő fensége a trónörökös főúrnokkége alatt e helyen rendezett általános országos kiállítást ő felsége, urunk és királyunk a legkegyesebben megnyitni látogatott. E nagyszabású kiállításnak az volt a feladata, hogy bemutassa hazánk a külföldi, valamint a hazai közönség előtt, hogy a szellemi és az anyagi téren ez idig mekkora haladást tett. E nagyszabású kiállítás keretében bír igen szerény, de mindenesetre figyelemre méltó helyet foglalt el a kertészet, mint egyik fontos iparág. A kertészeti iparág nemcsak nemzetgazdasági fontosságú bir, hanem igen bir ezen felül az izlésre, az erkölcsökre is nemessitő hatással. Az országos kertészeti egyesület ezen szempontok vezérelték, midőn elhatározta, hogy időkönnt kiállításokat rendez, melyben kizárólag a kertészeti iparág újabb vívmányai lesznek feltüntetve. Így jött létre az első (tavaszi) kertészeti kiállítás, melyet szerencsém van ezenem megnyitni a azt a hazai közönség kegyes pártfogásába és figyelemre ajánlani. (Élénk éljenzés.) — Trefort Agoston vallás-és közoktatási miniszter következőképp válaszolt: Örömmel tapasztaltam a nyáron is, a nagy kiállítás alatt, hogy hazánk valamint egyéb gazdasági téren, úgy különösen a kertészeti iparág terén sem alszik, hanem serényen munkálkodik. A kertészetnek a kedélyre, a szép izlésre, a phantasiára épp oly jótékony hatása van, mint akár a képzőművészet remekének, a műkinésnek. Ezenkívül közzgazdasági szempontokból is fontossággal bír, mert jelentékeny iparágat képvisel, melynek termékeiért eddig sok pénzt adtak ki a külföldön. A kertészet — mint örömmel tapasztalhatjuk — ez alkalommal is igen szép sikert mutat fel, mely a legszebb reményekre jogosít, különösen akkor, midőn a kertészet általános hasznosságáról erősen meg vagyunk győződve. (Élénk tetszés és éljenzés.) — A csarnokban felállított katonai zenekar ezután indulót játszott, a vendégek pedig, Zichy Ferencz gróf egyesületi elnök és Elmsich (tiszvári) kiállítási elnök kalauzálása mellett, megtekintették a gazdag tárlatot, mely az iparszalonok déli avarnéjét és két szárnyát teljesen betölti. Ezután megnyitották a csarnokot a közönség előtt. A kiállítás május 2-dikáig marad nyitva. A kiállítás öt osztályra oszlik. Elsőben a nyíló virágok és disznóvények, a másodikban élővirágokból összeállított kézimunkák vannak kiállítva, a harmadik és negyedik osztályokban, melyek a leggazdagabbak, a konyhakertészet és gyümölcsösök van képviselve. Az ötödik osztályban végre a kertészeti eszközök és berendezések foglaltak helyet. A kiállításon 53 kiállító vett részt.

Ut tüzészet a fővárosban. Ünnepek két napja sok munkát adott a fővárosi tűzoltóknak. Kivált vasárnap alig végeztek farszító dolgukat egy helyen, ki sem pihentek magukat, már új munkára szólította őket a kötelesség. Egy nap alatt négy tűz volt a fővárosban. Az első ünnepre virradó éjjel félkétkor jeleztek. Az Andrássy-ut 53. száma alatt, a Pucher-féle háromemeletes ház égett. A terevarósi tűzrészeg jelent meg elsőnek a veszedelem helyén, mert az épp arra járó gróf Gyútry Abralám észrevette a keletkező tüzet s azonnal értesíté a közeli őrséget. Nemsokára ott termelt az egész tűzoltóság, de akkor már lángban állott az egész tető. A tűzoltók csak arra szorítkozhattak, hogy localisálják a tüzet s megmentsék a szomszédos házakat. Az oltás, melyben katonák is segédkeztek, nagy rendben s csaknem ébredtlen folyt: a negyedik ház lakói föl sem emelkedtek éjjel álmukból. A rendőrség ugyan elfogott egy embert, kit a második emeleten ajtófélszer

terek: de kiderült, hogy nem vezetett gonosz szándék. be akart hatolni, hogy az ott lakó család-romkát felkúltsa. Azt hiszik, a tűz gondatlanságból eredt s a gyűm egy eselédre esik, ki délután a padláson járt. A második tüzet az István-utól jeleztek, esti félkétkor. Nem volt nagy veszedelem. A Mellinger-féle keményítő-gyár egy istállója gyúlt ki, szemben az Oeti-féle gyárral. A munkások s az összeseregelt tömeg előlították a tűzörsgéneket már kevés dolga akadt. A tűzoltóságunk különben ugyanekkor az Arpád-utca 11. száma alatt volt erős küzdelem a romboló elemmel. Az Ehrenfeld-féle nagy zakrártár égett 140.000 zsak volt ott főlhalmozva, de a nagy készlet javarészt sikerült megmenteni. Itt be sem volt fejezte az oltás munkája, mikor a negyedik tüzet jeleztek. Az osztrák-magyar államvasut messzenyitő pályaudvarának külső (délkeleti) részén gyúlt ki egy rakta. Könyven éghető árúk: ötvenezer ciziróképítő, hadi katonai fakeszlet, sat. voltak benne főlhalmozva s a jelzés után felőrálva, kilenczokor egész lángtenger vetett rémes világot a környékre, melyen sok gyűlelőnk rakta van. Az égből rakta megmentéséről szó sem lehetett, az legett. A környezetet fenyegető veszélyt azonban éjjel utána sikerült elhárítani. Az ötödik tűz hétfőn hajnalban volt, a kis-sárló-utca 2. száma alatt. Tirsch Lipót istállójában döntöttek fel egy petroleum-lámpát, de a tüzet a házbéliek eloltották.

Rövid hírek. Dr. Stegmüller Károly szombathelyi székesegyházi kanonok és egyházmegyei főtanfelügyelő a Szűz Mária nevével nevezett cizmetes apátságot nyerte. — Sal Ferencz. Nagyvárda város polgármestere, a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül a királyi tanácsosi címet kapta, díjmentesen. — Három öngyilkosság történt Budapesten az ünnepek alatt: két iparos-segéd és egy munkásno untak meg az életet s az egyik iparos-segédnek sikerült is a terve, míg a másik kettőt meg élve vitték kórházba, hol megmentésükön fáradoznak. — A fővárosban a ferencziesek templomában vasárnap, az Istentisztelet alatt, özv. Hössl Mária asszony zsebéből kiloptak 470 frtot tartalmazó tárczáját.

A nagy világ.

Feltámadás ünnepe az udvarnál. A Habsburg-ház vallásos hagyományaihoz híven, a feltámadás szent ünnepét nagy fényben ilte meg az egész udvar a bécsi burgban. Délután 4 órakor indult meg a fényes körmenet a burg belső lakosztályából, a törtérség fényes sorfala előtt a „fekete sas”-lépcsőn keresztül a burgkápolnába. Előmentek Hohenlohe fődvarmester vezetésével az udvari főméltóságok, kamarások és titkos tanácsosok, az utóbbiak égből gyertyával kezűben. Ezután jöttek a főhercegek s utánuk Mayer dr. pápai prelátnak udvari plébános a baldachin alatt. Ezután következett a király, marsallal egyenruhában körülveve a testőrkapitányok, Trauttmansdorff gróf főkamarás és Mondel b. főhadsegéd által. Testőrök és udvari zsoldárok zárták be a menetet. Az egyházi szertartás után ő felsége a Ferencz téren szemlét tartott a kivonult katonaság fölött. A titkos tanácsosok közt kik a körmenetben résztvettek, voltak: Kálnoky gróf, Kállay, Taaffe gr. miniszterek, Windischgrätz, Montenuovo, Kinsky, Wilesek, Thun-Hohenstein hercegek.

Gr. Széchenyi Andor házassága. Gr. Széchenyi Andor anyja, gr. Széchenyi Odónné szerencsésen fia viszonyáról azt a felvilágosítást adja, hogy az ifjú gróf nem törekedett pénzért Korostowoff kisasszony kezére, hanem ellenkezőleg Korostowoff volt az az, kik a fiatal gróftól fényes neve és grófi rangja kedvéért beháldozták és őt megkeríteni igyekeztek. A grófné és férje, Széchenyi Odón gróf mindig ellenkezett a házassággal. A házasság különben honi törvényeinek szerint érvénytelen, mert az egy gör. keleti templomban a kiskorú vőlegény szüleinek beleegyezése és tanuk nélkül történt meg. Széchenyi Odón gróf már lépéseket is tett a konstantinápolyi osztrák-magyar konzulátusnál (Korostowoffok ott laktak) és a triezsi polgári törvényszék-nél a házasság megsemmisítése iránt s a grófné és iránt legutóbbi tanácskozott is már Haynald bírhonokká és legközelebb a pápához fordul. A mit a bécsi lapok a gróf rossz bánásmódjáról, neje titlegelőseiről beszélnek, az mind az anyos találánya, amint azt a család által a fiatal gróf feletti felügyeletre felkért Fritsch consul levelei bizonyítják. A fiatal asszonyka családijával együtt igen amerikaiisan emancipált életmódot folytatott, a mi felkelté a férj féltékenységet, s ebből fejlődhetek ki heves jelenetek. De ismerve fia természetét, képtelenségnek mondja azt, hogy állítólagos fenyegetései olyanok voltak, melyek komoly félelmet gerjesztettek. A grófné fiának a fogásból való kiszabadítása iránt távirati uton Giochio vizsgáló bíróhoz fordult, és kijelenté, hogy az egész ügyről terjedelmes emlékiratot fog a nyilvánosság elé bocsátani. Megemlítendő még a grófnő azon nyilatkozata, hogy gr. Széchenyi Andor egy 40.000 forintot jövedelmező hitbizomány várományosa, a mi persze azonnal egészen más színt vet a Korostowoff-féle vádakra.

A Bathyhányi-pör Angliában. A Bathyhányi Stratman Odón herceg pöréről újabban a következő részleteket közölhetjük: A tárgyalások nyilvánosok voltak, s megjelent nagy számm hallgatóság jelent meg. Két ízben Károlyi Alajos gróf nagykövet is végig hallgatta a szakértők kihallgatását. A felek közül egyik sem volt jelen. Bathyhányi Odón herceg Korménden van, egyik uradalma, Smith asszony pedig most éli — mézesheitei. E helyéget meg lehetős diszertio takarja. Csak annyit tudtak meg belőle a magyar szakértők, hogy bizalmas barátján volt az öreg hercegenek, a ki reá hagyta londoni házat, mezei jószágát és nagy-értékű istállóit a versenylóvalkal együtt. Összes öröksége másfél millió, tehát körülbelül annyit, mennyit a fiatal herceg követel a hitbizomány részére kárpótálási gyanánt. Van tehát a myladynek oka ragaszkodni a hagyatékhoz. — A pör mindkét félnek nagy költsége kerül. Nálunk szinte hihetetlennek látszik, hogy az olrkészítő ügyvéd az u. n. solicitor 50.000 frt tisztelődiját kapjon s hogy a három tárgyaló ügyvédnek naponta 80—80 font (800 forint aranyban) honoráriumot fizessenek. Ehhez még a szakértők tisztelődiját hozzáadni, s egész vagyon lesz a perkölségből. Mondják, hogy a 13 napig tartott előtárgyalás 160.000 fruba került a feleknek. A tárgyalást mr. Justice North bíró vezette hagyományosan ötözötben. A szakértőket, akik a bárysterekkel előre értekeztek, naponta délelőtt 10-től délután 4-ig hallgatták ki. Az ellenfél ügyvédei keresztár-désekkel ostromolták őket, úgy, hogy kihallgatásuk apr. 9-től 21-ig elhúzódott. — A tárgyalás folytatását az ünnepek utánra jeleztek. Hogy ki lesz a nyertes fél, azt nehéz megmondani. Bathyhányi herceg ügyvédjéi azonban biznak a győzelemben. Előük hírneves férfi áll: mr. Morris, a ki Kossuthnak is sollicitatorja volt európai bírói bankpörében.

Nyolcvanezer gyerek-ruhára lesz szükség legközelebb Angliában. A királyi május 11-én Liverpoolba utazik a kiállítás megnyitása végett. Hosszabb tanácskozás után elhatározták, hogy a vauoln, merre a királyi nőni fog, nyolcvanezer gyermeket állítanak föl, hogy a királytól láthassák. E tervet megsürgönyöztek Osborna s minután a királynőnek nem volt ellene kifogása, a leányok fehér ruhát, a fiuk skót ruhát kapnak a város költségén. A szabók már táviratilag hívtak meg több ezer segédet, hogy a ruhák idején elkészülhessenek.

Rövid hírek. Lebergből távirják, hogy Lisko városában vasárnap éjjel nagy tűz tört ki. A városnak mintegy háromnegyede tűz égett le. — A harriari szultán, mint az adeni consul a Stefáni ügynökségnek táviratilag jelenté, az ott levő európaikat mind leglyikoltatta: 200 katonával megtámadta Gildezza mellett az olasz tudományos expedíciót, mely Porro gróf vezetése alatt állott, meglyikoltatta annak valamennyi tagját és elfoglalta Gildezzát, foglyul ejtvén az ott levő, mintegy 100 főnyi angol-egyiptomi helyőrséget. — Dr. Swoboda János nyug. udvari tanácsos, jeles jogtudós és szakíró, Bécsben meghalt 81 éves korában. — A Károly-Lajos-vasutnál, hírszerint, több száz ezer frtnyi sikasztság történt s e miatt a részvényesek az 5% kamatot is alig kaphatják meg.

Arad városi színház. Folyó szám 207. Evadberlet 161. szám. Szerda, 1886. évi áprilishó 28-án.

Harpagon, a fősvény. Vigaszték 5 felvonásban. Irtá: Mollière, Fordította: Kazinczy Gábor.

SZEMÉLYEK: Harpagon, Cleante s Eliza atyja, szerel-mes Mariannaba — Molnár Antal. Cleante, Harpagon fia, Marianna kedvese — Kics Mihály. Eliza, Harpagon leánya, Valera szerel-mese — Závadszky T. Valera, felügyelő Harpagon háznál, Eliza imádozó — Somló Sándor. Marianna, Cleante szeretője — Krecsányiné. Anselm, Harpagon barátja — Györe Alajos. Fruzina, Harpagon megbízottja — Váczy Vilma. Simon, hajhász — Furedy József. Jakab, Harpagon kocsisa és szakácsa — Nyilasi Mátyás. La Fleche, Cleante szolgája — Borárd Gyula. Claud asszony, szolgáló — Ajtay Károlyné.

Közgazdaság. Vegyes közlemények.

A m. kir. államvasutaktól vett értesítés szerint folyó évi május 1-től kezdve Brassó és Prededál között — csatlakozással a román államvasutak 29. és 30. sz. gyorsvonataihoz — a 301. és 302. sz. gyorsvonat fog forgalombba helyezni. A 302. sz. vonat indul Brassóból reggel 5 óra 30 perczkor és érkezik Prededálra reggel 6 óra 32 perczkor, a 301. sz. vonat indul Prededálról este 10 óra 47 perczkor és érkezik Brassóba éjjel 10 óra 44 perczkor. Bpest, 1886. évi apr. hó 24-én. Az ált. igazg. főosztály igazgatója, Lukács Béla, miniszteri tanácsos, elnök igazgató.

A budapest-pesti vasut 311. és 312. sz. személyszállítással egybekötött tehervonatainak Budapest-Kelenföld és Pécs között folyó évi május 1-től leendő közlekedtetése folytán a m. kir. államvasutak igazgatósága ugyanazon naptól kezdve a föntvezett vonatokhoz csatlakozó 23. és 28. sz. omnibusvonatok fogja Budapest személypályaudvar és Budapest-Kelenföld között forgalomba helyezni. A 24. sz. vonat indul Budapestről este 7 óra 45 perczkor és a 23. sz. omnibusvonat érkezik Budapestre reggel 6 óra 20 perczkor. Budapest, 1886. évi apr. hó 24-én. Az ált. igazg. főosztály igazgatója Lukács Béla, min. tanácsos, elnök igazgató.

Budapesti áru- és értéktőzsde. (Április 26.) Gabona-tőzsde. — Ünnepi forgalom. — Készáru-ban alig volt forgalom: csak néhány malom volt képviselve, kik nyugodt irány mellett tartozkodó magatartást tanusítottak és azért üzlet nem is jött létre és így legutóbbi árak csak névlegesen érvényesek. Határközület a tartósan kedvező időjárás következtében lanya irányban nyílt meg és meglehetősen élénk forgalom mellett kötöttet.

Szokványbuza tavaszra mintegy 5.000 um. 8.48, 8.46 és 8.45 frton. Szokványbuza ősze mintegy 30.000 um. 8.28, 8.26, 8.25, 8.24, 8.23, 8.22, 8.21, és 8.22 frton. Tengeri május—juniusra mintegy 30.000 um. 5.40, 5.39, 5.38, 5.37, 5.38, 5.39, és 5.40 frton. Tengeri július—augusztusra mintegy 5000 um. 5.38 és 5.57 frton.

Szemeslet (Április 27.) (B.) Az üzlet változatlan. Készáru-ban 24.—, kicsinyben 24.50, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde. (Április 27.) Csekély kivitel, lanya, 5—10 krral olcsóbb. Tavaszi buza 8.34—8.36, új buza 8.14, 8.16, tengeri május-juniusra 5.37—5.38, tavaszi zab 6.15—6.18, repce 11.

gyunk azon az áldott földön, a mit úgy hívunk: vidék.

A többi szereplők közül dícsérettel említjük S o m l ó n é t (Julius), ki ma virágos jó kedvében volt. K i s s Mihályt (Viola) és M e z e y t (Szarkaláb), kik mindent megtettek, hogy a tisztességes sikert kivívják. Nem rajtok mult.

Az Alföld hűsvégi számában a lefolyt évről évadrol egy czikk jelent meg, melyre mind hírlak, Krecsányi igazgató brochureben szándékozik felelni. Azt hiszszük, úgy a közönség, mint Krecsányi ur érdekében kívánatosabb, ha stlyusa mutatványai helyett, jövőre változatosabb és jobb műsort és szabatosabb előadásokat nyújt. Így tán magunkot elenyésznek azok a vádak és panaszok, melyek ellen most erősen fegyverkezik.

Fodor Fruzina k. a., az aradiszínház volt tagja, tegnap lépett fel először a népszínházban, mint szerződött tag. Fodor Fruzina a „Falu rossza” Boriska szerepében mutatta be magát a fővárosi közönségnek. Felteperő az „E-s” a következőket írja: Boriska szerepében egy ujon szerződött tag a vidéki színpadokról előnyösen ismert F o d o r Fruzinka próbálkozott meg. Első fellépéssel is bizonyították, hogy a népszínház benne használható tagot nyert, mert az első fellépésénél elmaradhatatlan csekély lámpázzal leszámítva, igazesen töltötte be szerepét s játékával valóban megérdemelte a közönség tapsait, melyek bizonyára buzdítással fogznak szolgálni a tehetséges színésznőnek a jövőre.

Folyó szám 207. Evadberlet 161. szám. Szerda, 1886. évi áprilishó 28-án.

Harpagon, a fősvény. Vigaszték 5 felvonásban. Irtá: Mollière, Fordította: Kazinczy Gábor.

SZEMÉLYEK: Harpagon, Cleante s Eliza atyja, szerel-mes Mariannaba — Molnár Antal. Cleante, Harpagon fia, Marianna kedvese — Kics Mihály. Eliza, Harpagon leánya, Valera szerel-mese — Závadszky T. Valera, felügyelő Harpagon háznál, Eliza imádozó — Somló Sándor. Marianna, Cleante szeretője — Krecsányiné. Anselm, Harpagon barátja — Györe Alajos. Fruzina, Harpagon megbízottja — Váczy Vilma. Simon, hajhász — Furedy József. Jakab, Harpagon kocsisa és szakácsa — Nyilasi Mátyás. La Fleche, Cleante szolgája — Borárd Gyula. Claud asszony, szolgáló — Ajtay Károlyné.

Közgazdaság. Vegyes közlemények.

A m. kir. államvasutaktól vett értesítés szerint folyó évi május 1-től kezdve Brassó és Prededál között — csatlakozással a román államvasutak 29. és 30. sz. gyorsvonataihoz — a 301. és 302. sz. gyorsvonat fog forgalombba helyezni. A 302. sz. vonat indul Brassóból reggel 5 óra 30 perczkor és érkezik Prededálra reggel 6 óra 32 perczkor, a 301. sz. vonat indul Prededálról este 10 óra 47 perczkor és érkezik Brassóba éjjel 10 óra 44 perczkor. Bpest, 1886. évi apr. hó 24-én. Az ált. igazg. főosztály igazgatója, Lukács Béla, miniszteri tanácsos, elnök igazgató.

A budapest-pesti vasut 311. és 312. sz. személyszállítással egybekötött tehervonatainak Budapest-Kelenföld és Pécs között folyó évi május 1-től leendő közlekedtetése folytán a m. kir. államvasutak igazgatósága ugyanazon naptól kezdve a föntvezett vonatokhoz csatlakozó 23. és 28. sz. omnibusvonatok fogja Budapest személypályaudvar és Budapest-Kelenföld között forgalomba helyezni. A 24. sz. vonat indul Budapestről este 7 óra 45 perczkor és a 23. sz. omnibusvonat érkezik Budapestre reggel 6 óra 20 perczkor. Budapest, 1886. évi apr. hó 24-én. Az ált. igazg. főosztály igazgatója Lukács Béla, min. tanácsos, elnök igazgató.

Budapesti áru- és értéktőzsde. (Április 26.) Gabona-tőzsde. — Ünnepi forgalom. — Készáru-ban alig volt forgalom: csak néhány malom volt képviselve, kik nyugodt irány mellett tartozkodó magatartást tanusítottak és azért üzlet nem is jött létre és így legutóbbi árak csak névlegesen érvényesek. Határközület a tartósan kedvező időjárás következtében lanya irányban nyílt meg és meglehetősen élénk forgalom mellett kötöttet.

Szokványbuza tavaszra mintegy 5.000 um. 8.48, 8.46 és 8.45 frton. Szokványbuza ősze mintegy 30.000 um. 8.28, 8.26, 8.25, 8.24, 8.23, 8.22, 8.21, és 8.22 frton. Tengeri május—juniusra mintegy 30.000 um. 5.40, 5.39, 5.38, 5.37, 5.38, 5.39, és 5.40 frton. Tengeri július—augusztusra mintegy 5000 um. 5.38 és 5.57 frton.

Szemeslet (Április 27.) (B.) Az üzlet változatlan. Készáru-ban 24.—, kicsinyben 24.50, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde. (Április 27.) Csekély kivitel, lanya, 5—10 krral olcsóbb. Tavaszi buza 8.34—8.36, új buza 8.14, 8.16, tengeri május-juniusra 5.37—5.38, tavaszi zab 6.15—6.18, repce 11.

Budapest, április 27. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az estj tőzsde zárlati árfolyamok: Magyar aranyáradek 103.65: magyar papíráradek 95.25—; magyar hitelbank 295.—; osztrák hitelbank 290.70. London 126.20. Páris 50.15—.

Sertéskereskedelmi csarnok. Budapest-Köbányán.

Kibánya, Apr. 26. Az üzlet kellemetlen. Magy. urasági órak, néhez 40.—42.—, Batai néhez 43.—44.—, közep 42.—42.50 forint, Kanynyi 41.—42 forint, közönséges szedett néhez 45.—45.50 frt, közép — frt kenyérvya — frt. — Romániai átmeneti bakonyi néhez 42.—43 frt. átmeneti közep 43.—43.50 frt. átmeneti könnnyű 41.—42.— frt, eredeti néhez — frt, átmeneti közep — frt. — Szerbiai néhez — frt, közep 37—38 frt, könnnyű 41—42 frt. — Hízó egy éves élősúlyban — frt, bizó két éves makkos élősúlyban 4 szazalek — frt, 1 éves hízó a vasutrol másálva — frt. Az árak hízalt sertésnéknél páronként 40 kilós és 4 szazalek levonással kilogrammonként értendők. Makkos sertés, élősúlyban 4 szazalek levonással — frt. — forint Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmenetlel adattak át, vevőn s páronként 3 aranyban van fejében megterítették.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsden 1886. évi áprilishó 27-én.

Magyar aranyáradek 6 sz.	—
Magyar aranyáradek 4 sz.	103.65
Magyar papíráradek 5 sz.	95.25
Magyar vasuti kölcsön	152.—
Magyar keleti vasuti államkötvény I. kib.	100.—
Magyar keleti vasuti államkötvény II. kib.	127.25
Magyar keleti vasuti államkötvény III. kib.	117.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	105.—
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	105.—
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	105.—
Temes-bánati földterhermentesítési köv. zár.	104.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.75
Hórvát-szlavon földterhermentesítési köv.	104.25
Magyar szőlődezmaváltásági kötvény	100.—
Magyar nyeregemény-sorsjegy-kölcsön	118.—
Tízszazalékos és szegedi sorsjegy	124.25
Osztrák járadék papírban	85.20
Osztrák járadék ezüstben	75.30
Osztrák járadék aranyban	114.—
1860-iki osztrák államörjegy	138.25
Osztrák-magyar bankérsvény	877.—
Magyar hitelbankérsvény	295.—
Osztrák hitelintézeti részvény.	291.40
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.91
20 frankos arany (Napoleon'or)	10.01
Német birodalmi márká	61.75
London (3 havi váltókért)	126.20
20 markos arany	12.36

IDEGENEK NEVSORA. (Április 27.)

Zemplényi-szálló. Moha Károly, bírt. Csaba, Báthory László, törvényszéki bíró, Temesvári Grünwald L. keresk. Linz, Wagner A. keresk.ö. Schottburg, Blau Adolf keresk., Soborsin, Serban P. Lipia, Dojevit Constantin, keresk., Lipia, Klein Bornai, keresk., Bpest, Keller Adolf, keresk.ö. Bécs, Tanner T., keresk.ö. Bécs.

Aranykules-szálló. Csolnakyos Dénes, korosmáros, Makó. Ulrich József, óras, Temesvár.

Nádor-szálló. Baghy Mihály, birokos, Kaszpar, Vargha József, igazgató, Menedy. Bierker Gyula, uszár. Triest. Povaszay Soma, jegyző, Jozsák Spényi Pál, gazdatiszt, Mezőhegyes. Banda K. gazdatiszt, Erdőgyorok. Biela Béla, nyomdász, Lipia. Posztmann Károly, urasági legény, Dombegyháza. Waldmann Károly, gyárvezető, Versecz. Roth Lipót, keresk., Versecz. Politzer Gyula, keresk., N.-Csanád. Kaufmann M., bérő, Gyorok. Szarvasnesen Juon, iparos, Karánsebes.

Felelős szerkesztő: **Hindy Árpád.**

Dr. Báltaszéki Lajos, köz- és váltóügyvéd Aradon, irodáját a mai nappal Hermann-udvar I. emeletének azon lakosztályába tette által, hol rádig az „Aradi Közlöny” szerkesztősége volt.

Nyiltér.*) Hálányilatkozat.

Bold. férjem **May Gusztáv** halálának alkalmából egy helyben, mint az ország külföldre részéről oly tömeges kijelentése a részvétnel fordult felénk, hogy képtelen vagyok — úgy a mint ohajtánám — valamennyinek, akik mély bánatunkban fölkerestek, egyenkint megkülöndeni köszönetünket. Fogadják ez uton mindnyájan forró hálánk kijelentését. Arad, 1886. áprilishó 26-án.

Özv. **May Gusztáv** né és családja.

FIGYELMEZTETÉS.

Alólírott tisztelettel bátorkodom a nagy érdemű közönség beceses figyelmét fölívni **arezképműveimre,** melyek Bloch és Pollák könyvkereskedésében, R e t h y Lipót és fia könyvnyomdai kirakatsában és lakosonon, a „Fehér kereszt” szálloda II. em. 39. ajtószám alatt bármikor megtekinthetők.

Megbízásotk fénykép után, életnagyságu mellképbe teljesíték: Olajfestéssel: 25 frttól, Pasztell festéssel: 15 frttól és kretarajza: 5 frttól fölebb a kivitel és nagyság szerint. Magamat a n. é. közönség beces partfogásába ajánlva, vagyok Arad 1886. ápril 27-én, kiváló tisztelettel: **Szücs József,** festész.

*E rovart alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

